Τίτλος:
δέσμευση γης
Ακριβής Ορισμός:

Ορίζεται γενικά ως η απώλεια γεωργικής, δασικής και άλλης ημιφυσικής και φυσικής γης λόγω μετατροπής σε αστική και άλλη τεχνητά αξιοποιούμενη γη. Εδώ περιλαμβάνονται οι εκτάσεις που σφραγίζονται από κατασκευές και αστικές υποδομές, καθώς και οι αστικές εκτάσεις πρασίνου, οι αθλητικές εγκαταστάσεις και οι εγκαταστάσεις αναψυχής. Από τη δεκαετία του 1950 και μετά, η κυριότερη αιτία για το φαινόμενο αυτό είναι η εξάπλωση των πόλεων.

Συμπληρωματικές πληροφορίες:

Παρεμφερείς όροι είναι η “καθαρή δέσμευση γης” και η” μηδενική καθαρή δέσεμυση γης”, “ιεραρχία δέσμευσης γης”. Ο όρος χρησιμοποιείται για την στοχοθεσία της Στρατηγικής της ΕΕ για το έδαφος όπου ορίζεται μηδενική καθαρή δέσμευση γης έως το 2050. Σύμφωνα με τον προγραμματισμό, τα κράτη μέλη θα πρέπει να καθορίσουν μέχρι το 2023 τους δικούς τους φιλόδοξους εθνικούς, περιφερειακούς και τοπικούς στόχους μείωσης της καθαρής δέσμευσης γης για το 2030 και να εφαρμόσουν την «ιεραρχία δέσμευσης γης» με αποφυγή — επαναχρησιμοποίηση — ελαχιστοποίηση — αντιστάθμιση, αντί της σφράγισης νέων φυσικών ή γεωργικών εκτάσεων.

Αγγλικός Ορος:
land take
Αγγλικό κείμενο:

The loss of agricultural, forest and other semi-natural and natural land to urban and other artificial land development. This includes areas sealed by construction and urban infrastructure as well as urban green areas and sport and leisure

facilities. Since the 1950s it has largely been driven by urban sprawl.

Παραπομπή /Πηγή (link):

Ερωτήσεις και απαντήσεις σχετικά με τη στρατηγική της ΕΕ για το έδαφος/ Questions and Answers on the EU Soil Strategy PressCorner

Κατηγορία:
Περιβαλλοντικοί Οροι